

IR-XIV.432.2.2155.2022

POSTANOWIENIE NR 283/24
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 10 stycznia 2024 roku

wydane w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski – Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Renata Janik – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Bogusławski – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Marek Jońca – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- 5) Tomasz Jamka – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

na podstawie art. 61 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm.), art. 9 ust.1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094, z późn. zm.),

w sprawie

wniosku ....., zam. ...., reprezentowanej przez pełnomocnika: radcę prawnego ....., ul. .... o wstrzymanie wykonania decyzji nr 294/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 25 października 2023 r. utrzymującej w mocy decyzję nr 258/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 30 czerwca 2023 r.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2024 r.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020

postanawia:

odmówić wstrzymania wykonania decyzji nr 294/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 25 października 2023 r. utrzymującej w mocy decyzję nr 258/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 30 czerwca 2023 r.

Uzasadnienie

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego działając jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, zwana dalej „Instytucją Zarządzającą” lub „Organem” w dniu 25 października 2023 r. wydał decyzję nr 294/23, zwaną dalej „decyzją nr 294/23”, utrzymującą w mocy decyzję nr 258/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 30 czerwca 2023 r., określającą Pani ..... zam. ...., ul. ...., ...(zwanej dalej „Stroną” lub „Beneficjentem”) przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania w wysokości 141 754,50 zł ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wraz z odsetkami w wysokości jak dla zaległości podatkowych, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW.....00-26-...../.....-00. Decyzja nr 294/23 z dnia 25 października 2023 r. stała się ostateczna wraz z dniem jej wydania.

W dniu 18 grudnia 2023 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęła skarga z dnia 13 grudnia 2023 r. na ww. ostateczną decyzję nr 294/23, w której Strona, reprezentowana przez pełnomocnika: radcę prawnego ....., ul. ...., ...zwanego dalej „Pełnomocnikiem” zwróciła się z wnioskiem o uchylenie zaskarżonej decyzji nr 294/23 (tj. pismo znak: IR-XIV.432.2.2155.2022) wydanej przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego oraz poprzedzającej ją decyzji nr 258/23 z dnia 30 czerwca 2023 r. (tj. pismo znak: IR-XIV.432.2.2155.2022) wydanej przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego. Ponadto, Pełnomocnik Beneficjenta wniósł o wstrzymanie wykonania

zaskarżonej decyzji nr 294/23, a także o zasądzenie od Organu na rzecz Skarżącej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem zapisanych.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy wynika z art. 61 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm.) (zwanej dalej „p.p.s.a.”), gdzie wskazano, że w razie wniesienia skargi na decyzję lub postanowienie organ, który wydał decyzję lub postanowienie, może wstrzymać, z urzędu lub na wniosek skarżącego, ich wykonanie w całości lub w części, chyba że zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji lub postanowieniu rygoru natychmiastowej wykonalności albo, gdy ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania. W świetle art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wdrożeniową”, instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego. Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań oraz decyzji o zapłacie odsetek, o których mowa odpowiednio w art. 207 ust. 9 i art. 189 ust. 3b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094, z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji nr 294/23, Pełnomocnik uzasadnił faktem, że wykonanie tej decyzji spowoduje niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody oraz spowoduje trudne do odwrócenia skutki dla Skarżącej. Ponadto, Pełnomocnik zaznaczył, iż Skarżąca nie dysponuje kwotą do zapłaty której zobowiązał ją Organ na mocy zaskarżonej decyzji. Zobowiązanie Skarżącej do natychmiastowej zapłaty wymaganej kwoty pozbawi ją wszelkich środków niezbędnych do funkcjonowania, uniemożliwi jej dalsze działanie,

spowoduje całkowitą niewypłacalność Skarżącej, a tym samym uniemożliwi dalsze prowadzenie działalności gospodarczej.

Ponadto, Pełnomocnik wskazał, że wysokość środków do zapłaty, w szczególności odsetek od kwoty należności głównej powstała z uwagi na opieszałość w prowadzeniu sprawy przez Organ, „Decyzja zaskarżona wydana została po blisko 4 miesiącach od dnia złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, co spowodowało znaczny wzrost kwoty tytułem odsetek, których zapłaty dochodzi Organ.”

W ocenie Instytucji Zarządzającej przedmiotowy wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Z art. 61 § 1 p.p.s.a. wynika, że zasadą jest to, że wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania aktu lub czynności. W art. 61 § 2 pkt 1 p.p.s.a. przewidziano jeden z wyjątków, który zezwala organowi na fakultatywne wstrzymanie wykonania decyzji lub postanowienia. Wyjątek ten nie może zostać zastosowany m.in. wtedy gdy zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji lub postanowieniu rygoru natychmiastowej wykonalności.

Na podstawie art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany m.in. ze względu na inny interes społeczny. Interes ten wyraża się w obowiązku szybkiego prowadzenia postępowań, który to obowiązek wynika z art. 12 § 1 k.p.a.

W ocenie Instytucji Zarządzającej argumentem przemawiającym za brakiem podstaw do uwzględnienia wniosku, jest fakt, iż kwota przypadająca do zwrotu pochodzi w całości ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowalne w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w umowie o dofinansowanie. Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu Unii Europejskiej na koniec danego okresu programowania. Niedopuszczalne jest pozostawienie wkładu finansowego pochodzącego z budżetu UE na projekt, który nie przyniósł zakładanych rezultatów.

W przypadku braku odzyskania tych środków przez Instytucję Zarządzającą obciążają one budżet Województwa, chyba że Instytucja Zarządzająca nie odzyskała ich pomimo

wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego i przyjętych form zabezpieczenia.

W ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 Beneficjentowi na podstawie umowy o dofinansowanie zawartej z Instytucją Zarządzającą przyznano dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w łącznej wysokości 166 770,00 zł. Następnie w ramach umowy o dofinansowanie w roku 2021 wypłacono Beneficjentowi łączne środki dofinansowania z EFRR w kwocie: 141 754,50 zł. Mając na uwadze fakt, iż Beneficjent nie zrealizował projektu zgodnie z wnioskiem i umową o dofinansowanie (tj. zmiany zakresu rzeczowego zostały wprowadzone do projektu przez Beneficjenta w trakcie jego realizacji bez ich zgłoszenia oraz akceptacji Instytucji Zarządzającej), Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w stosunku do Beneficjenta wydał decyzję nr 258/23 z dnia 30 czerwca 2023 r. określającą kwotę dofinansowania do zwrotu w wysokości 141 754,50 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczanymi od dnia przekazania tego dofinansowania (tj. od dnia 18 listopada 2021 r.) do dnia zwrotu tych środków na wskazany w decyzji rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej. W tym miejscu zauważyć należy, że Beneficjent od momentu doręczenia wezwania do zwrotu środków, poprzez cały okres trwania postępowania administracyjnego nie dokonał żadnej, nawet częściowej wpłaty przedmiotowego zobowiązania. Beneficjent dokonał jedynie częściowego zwrotu w wysokości 12 000,00 zł dopiero po otrzymaniu decyzji ostatecznej. Instytucja Zarządzająca mając na uwadze ww. kwotę zwrotu oraz art. 55 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023, poz. 2383 z póź. zm.), który mówi, iż „*Jeżeli dokonana wpłata nie pokrywa kwoty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, wpłatę tę zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłokę w stosunku, w jakim, w dniu wpłaty, pozostaje kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek za zwłokę*” dokonała rozksięgowania środków w wysokości 12 000,00 zł na kwotę główną oraz odsetki. Mając na uwadze powyższe Beneficjent dokonał spłaty należności głównej w wysokości 9 249,76 zł oraz odsetek w wysokości 2 750,24 zł. Na dzień 12 grudnia 2023 r. pozostała do spłaty kwota dofinansowania w wysokości 132 504,74 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczanymi od dnia wypłaty środków tj. od dnia 18 listopada 2021 r. do dnia zwrotu.

Należy zauważyć, iż wysokość przedmiotowego zobowiązania systematycznie wzrasta, aż do dnia całkowitego uregulowania tego zobowiązania.

Wnioskowane przez Beneficjenta wstrzymanie wykonania ostatecznej decyzji o zwrocie spowoduje w rezultacie bardzo znaczny wzrost wysokości tego zobowiązania oraz niemożliwość jego wyegzekwowania przed zamknięciem programu operacyjnego na lata 2014-2020. Instytucja Zarządzająca zobowiązana została do niezwłocznego odzyskiwania środków dofinansowania wykorzystanych z naruszeniem procedur i podjęcia działań zmierzających do rozliczenia tych kwot z Komisją Europejską przed zamknięciem programu operacyjnego tj. RPOWŚ na lata 2014-2020. Termin zamknięcia Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 zbliża się ponieważ w dniu 13 grudnia 2023 r. uchwałą nr 8288/23 został przyjęty zaktualizowany dokument pn. „Zasady zamykania Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020”. W takiej sytuacji oraz mając na uwadze ww. interes publiczny wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji jest więc niezasadne.

Ponadto, Pełnomocnik w uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji, wskazuje, iż „*W przedmiotowej sprawie zaskarżona decyzja zobowiązuje Skarżącą do niemal natychmiastowego zwrotu otrzymanych środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w łącznej wysokości 141 754,50 zł wraz z odsetkami od dnia 18.11.2021 r. do dnia zapłaty.*”

Instytucja Zarządzająca pragnie zauważyć, że tym bardziej po całym okresie trwania postępowania sądowo-administracyjnego, dokonanie spłaty tak wysokiego zobowiązania może przynieść o wiele znaczniejsze i jeszcze bardziej dotkliwe skutki finansowe dla prowadzonej działalności gospodarczej przez Beneficjenta. W takim stanie rzeczy wstrzymanie wykonania decyzji nr 294/23 z dnia 25 października 2023 r. nie zmieni więc sytuacji Beneficjenta, a co więcej w przyszłości może rodzić o wiele poważniejsze skutki finansowe dla prowadzonej działalności gospodarczej z uwagi na znaczny wzrost kwoty tego zobowiązania.

Oprócz tego Pełnomocnik we wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji wskazuje, że „*Jednocześnie Skarżąca (...) wobec nieplanowanych/dodatkových wydatków poczynionych ze środków własnych na zrealizowanie Projektu, już w czasie jego realizacji zaczęła się mierzyć ze znacznymi problemami finansowymi (utrzymującymi się do chwili obecnej), których skutkiem była sprzedaż domu, w którym zamieszkiwała oraz powstanie znacznych zaległości wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (na obecną chwilę około 10 tysięcy złotych), których Skarżąca wobec braku wystarczających środków nie jest w stanie uregulować. Wobec*

powyższego Skarżące nie dysponuje kwotą, do zapłaty której zobowiązał ją Organ na mocy zaskarżonej decyzji. Skarżąca nie zabezpieczyła i co więcej na podstawie powyżej przedstawianych okoliczności ni była w ogóle w stanie zabezpieczyć takiej kwoty na przedmiotową ewentualność...”

Strona jako Beneficjent, realizujący projekt dofinansowany ze środków wspólnotowych, w umowie o dofinansowanie zobowiązana była do ustanowienia zabezpieczenia prawidłowej realizacji umowy o dofinansowanie. W umowie tej jako zabezpieczenie prawidłowej realizacji wskazano: weksel własny in blanco z poręczeniem wekslowym.

Zdaniem Instytucji Zarządzającej trudno jest więc w niniejszej sprawie wykluczyć wyczerpanie wszelkich możliwości zaspokojenia przedmiotowej zaległości. Dopóki istnieją niewykorzystane możliwości w tym zakresie, dopóty wstrzymanie wykonalności decyzji ostatecznej przed ich wyczerpaniem byłoby sprzeczne z interesem publicznym.

Należy przede wszystkim podkreślić, że Strona nie uzasadniła w sposób wyczerpujący przesłanek wstrzymania wykonalności decyzji. Argumenty przedstawione przez Stronę dotyczące sprzedaży domu oraz zaległości w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych nie są poparte żadną dokumentacją czy innymi dowodami mającymi na celu wykazanie twierdzeń zawartych w tym wniosku. Instytucja Zarządzająca pragnie nadmienić, iż na Stronie, ubiegającej się o wstrzymanie wykonalności decyzji spoczywał obowiązek potwierdzenia słuszności wnoszonych twierdzeń.

W przypadku braku wykazania tych przesłanek oraz nieuszczerbowienia wnoszonych wniosków, skutki niewykazania tych okoliczności istotnych dla niniejszego rozstrzygnięcia będą obciążać właśnie Stronę. Jak podkreśla się w orzecznictwie, Strona powinna podejmować takie czynności, które przekonałyby orzekającego o zasadności pozytywnego rozpatrzenia wniosku, ponieważ rozstrzygnięcie w tej kwestii zależy od tego, co przez Stronę zostanie wykazane.

Pełnomocnik we wniosku o wstrzymanie wykonalności decyzji wskazał również, iż *„...wysokość środków do zapłaty, w szczególności odsetek od kwoty należności głównej powstała z uwagi opieszałość w prowadzeniu sprawy przez Organ. Decyzja zaskarżona wydana została blisko 4 miesiącach od dnia złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, co spowodowało znaczny wzrost kwoty tytułem odsetek, których zapłaty dochodzi Organ.”*

Instytucja Zarządzająca pragnie zauważyć, iż to sam Beneficjent przyczynił się do wydłużenia terminu wydania Decyzji 294/23 z dnia 25 października 2023 r. ponieważ w dniu 11 października 2023 r. złożył pismo tj. rozwinięcie argumentacji stanowiska Beneficjenta przedstawionego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 26 lipca 2023 r., pomimo faktu, iż miał możliwość przedstawienia całej argumentacji już we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Instytucja Zarządzająca ze względu na konieczność rozpatrzenia argumentacji przedstawionej w złożonym przez Pełnomocnika wystąpieniu wydłużyła termin wydania decyzji do dnia 8 listopada 2023 r. Ponadto, należy zauważyć że decyzja została wydana w ciągu 3 miesięcy od dnia wpłynięcia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (wniosek wpłynął 28 lipca 2023 r., a decyzja została wydana w dniu 25 października 2023r.), a nie jak sugeruje Pełnomocnik po blisko 4 miesiącach od dnia złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W ocenie Instytucji Zarządzającej przedmiotowy wniosek na gruncie treści przepisu 61 § 2 pkt 1 p.p.s.a. jest niezasadny, a co za tym idzie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca postanawia jak w sentencji.

Pouczenie

Na postanowienie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
ANDRZEJ BĘTKOWSKI
(dokument podpisano elektronicznie)

Postanowienie otrzymują:

- 1) Pełnomocnik Beneficjenta: radca prawny ....., ul. ....,
.....,
- 2) a/a.